

ковныатъ редъ, който сж с. отцы съ правилата си установили и наредили, ненарушимо и безъ сякъ погрѣшкѣ извършава, или е былъ посредствователъ помежду народнѣтъ черкован патріархѣтъ; той е былъ единъ ꙗ найдѣлолюбивыте и богатоплодныте Български писатели за царь Симеоновото время (888 — 927). За него и за списаніятата му принесаль е г. Калаидовичъ много важно и основно (темелно) извѣстіе въ дѣлото си: *Іванъ Ексархъ*, въ Москва 1824; затова доста е тука само на кратко да кажемъ чи е той съчинилъ и превелъ: а, съчинилъ е *шестодневникъ*, или пространно истълкуваны първыте главы на първѣтъ книгѣ Моисеевъ, гдѣто Моисей говори за Бога, какъ е направилъ свѣтътъ, по *Васіліевого, Северіановото, Габалскій*, и по собственото си размышленіе (защото сичките оныя пространни додатцы, щото ся у Васілія и Северіана не находдять, нѣгово сж собственно изворно дѣло), наkogото найстарыатъ рѣкописъ, щото е (1263) въ постницѣтъ на св. Савва близо м. Хилендаръ въ Св. Горѣ написанъ, намѣрвася днесъ въ синодалнѣтъ книжевницѣ въ Москва; б, Привелъ *Богословійѣ тѣ на с. Іванна Дамаскина* съ надписаніе: *небеса*, на рѣкописъ ꙗ 11. или 12.